

IDITE PO SVEM SVIJETU

SADAŠNJA ISTINA

I PROPOVIJETAJTE EVANĐELJE

POSVETI IH SVOJOM ISTINOM

TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 16.

LONDON, ČETVRTAK, MAJ 3, 1900.

Br. 18.

DIVAN DAN

(Isa. lviii 1-14, LAUTOV PREVOD)

1. Viči naglas; nemoj se štedeti:
Poput trube podigni svoj glas,
I objavi mom narodu njegov
Prestup,
I domu Jakovljevom njegov greh.
2. Ipak dan za danom
me traže;
I raduju se
da znaju moje puteve;
Kao narod koji čini
pravednost,
I nije napustila
odredbu
svog Boga.
Neprestano
me pitaju
u pogledu
odredbi
pravednosti;
Raduju se da
se približe
Bogu.
3. Zbog čega smo
postili, a ti
ne vidiš?
Jesmo li mučili naše
duše, a ti
ne ceniš?
Gle, na dan
vašeg posta
uživite u svom
zadovoljstvu;
I sve svoje radne
zahteve
rigorozno uterujete.
4. Gle, postite za svađu
i raspravu;
I da udarate
pesnicom sirote.
Zbog čega mi postite
na taj način,
Da bi vam se glas čuo na visini?
5. Je li to onda post kakav sam izabrao:
Da čovek treba mučiti dušu jedan dan?
Nije li to, da treba pognuti svoju glavu kao
rogoz,
I prostirati kostret i pepeo za svoj
ležaj?
Da li će ovo biti nazvano postom,
I danom prihvatljivim za Jehovu?
6. Nije li ovo post koji sam izabrao?
Da se razvežu okovi zlobe;
Da se odreše teška bremena;
Da se izbave oni koji su slomljeni nasiljem;
I da trebete razbiti svaki jaram?
7. Nije li to da podelite svoj hleb gladnima;
I da dovedete lutajuće sirote u svoj
dom?
Kada vidite golog, da ga
obučete;
I da se ne krijete od svog sopstvenog
tela?
8. Tada će tvoje svetlo svanuti kao
prstom, i
uvredljiv govor;
10. Ako doneseš
svoj hleb
gladnom,
I zadovoljiš
namučenu dušu;
Tada će se tvoje svetlo
uzdići u tami,
I tvoja će tama
biti poput podneva.
11. I Jehova će te voditi
neprestano,
I zadovoljiće tvoju dušu
u najjačoj
suši;
I on će obnoviti
tvoju snagu;
I bićeš kao
dobro zaliven
vrt, i kao
tekući izvor,
Čije vode nikada ne
presahnu.
12. I oni koji niknu
iz tebe
sagradiće
drevne ruševine;
Temelje starih
vremena će
podići;
I ti ćeš biti
nazvan popravljачem
razrušenog humka;
Obnavljačem staza koje treba da budu
često posećivane od
stanovnika.
13. Ako odvratiš svoju nogu od Šabata;
Od činjenja svog zadovoljstva na moj
sveti dan;
I nazoveš Šabat milinom;
I sveti Jehovin praznik, časnim;
I poštuješ ga, i uzdržiš se od svoje
namere;
Od sledjenja svog zadovoljstva, i od
govorenja ispraznih reči;
14. Tada ćeš uživati u Jehovi;
I učiniću da jezdiš na zemaljskim
visovima;
I hraniću te nasledstvom
tvog oca Jakova;
Jer su Jehovina usta to izgovorila.

"ZALIVENA BAŠTA."

Proučavalac sigurno ne može, a da ne zapazi da je svako od ovih poslednjih poglavlja potpuno samo po sebi, iako je cela knjiga Isaije jedna poruka, odnoseći se na jedno vreme. To je kao da je sam prorok napravio podelu, budući da je svako poglavlje propoved za određeni dan. Lekcija za ovaj dan je jedna od najbogatijih u ovoj kolekciji, i jedan dan proučavanja nam neće dati ništa više od uvoda u nju.

Primetiće se da su u ovoj lekciji određeni oslovljeni, i podstaknuti da daju vrlo određenu poruku izjašnjenom Božjem narodu. Međutim malo unazad Gospod je objavio da njegovi stražari, — regularni propovednici koji su postavljeni da čuvaju i hrane stado, — „su pastiri koji ne razumeju“; oni „su slepi, svi su bez znanja; svi su nemi psi, ne mogu lajati; spavaju, izležavaju se, vole dremati“. Prema tome on upućuje poziv svakom ko ga hoće čuti, da podigne svoj glas kao trubu, da probudi narod iz njihovog opasnog dremanja. Ovo pokazuje da će u poslednjim danima Bog imati ljude da objave njegovu poruku upozorenja, koji nisu uračunati među „sveštenike“, ali čija kvalifikacija je da vole Gospoda, i poznaju njegov glas, i slede ga.

ISPRIČAJ CELU ISTINU

Gospod kaže, „Nemoj se štedeti“. To jest, ništa ne zadržavaj; ne uskraćuj. Reč je ista kao ona korišćena u Post. xxxix 9, gde Josif kaže za Potifara, „Niti je bilo šta uskratit od mene.“ Pavle je poslušao nalog, jer je rekao starešinama iz Efesa, „Nisam uskratit ništa što je korisno za vas“, „jer nisam propustio da vam objavim svu Božju nameru“. Dela xx 20, 27. Istina je to da je Isus rekao svojim učenicima, pre svog raspeća, „Imam još mnogo stvari da vam kažem, ali ih sada ne možete nositi“. Jovan xvi 12. Međutim ko god bi ovo učinio izgovorom za uskraćivanje bilo kakve istine od naroda koju mu je Bog otkrio, ignoriše Isusove reči koje odmah slede, to jest, „Međutim kada dođe on, Duh istine, on će vas uvesti u svu istinu: jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti ono što čuje i objavljevati vam ono što će doći“. Bog daje svetlo svojim slugama, kako bi ga mogli preneti drugima, a ko god uskrati bilo šta od toga od naroda, neveran je u onom što mu je povereno. Neko sigurno mora koristiti rasuđivanje što se tiče toga kada i kako je istina predstavljena različitim osobama, ali to ne sme biti njegovo sopstveno svetovno mudro rasuđivanje, već ono od Božjeg Duha. Onaj koji je vođen Božjim Duhom razaznaće kada je osoba koju može sresti u stanju uma da sluša određene faze istine, ili da li je ili nije uopšte mudro da joj se govori baš tada; ali ko god uskraćuje istinu koja mu je poverena, citirajući u svoje sopstveno ime Hristove reči, „Imam još mnogo stvari da vam kažem, ali ih ne možete nositi sada“, izvodi sebe iz redova onih koji su poslani, i postavlja se na nivo sa samim Gospodom. Gospod nema omiljene među ljudima; nijedne koje bi takoreći odveo u čošak i da im šapuće nešto što ne želi da drugi čuju; već ono što kaže svojim najbližim učenicima, on kaže svima. Da li vam se Gospod otkrio na očigledan način? Onda je to dokaz da postoji neka druga duša koja čeka na

vas da joj donesete poruku. Nemojte je uskratiti, već pazite na pogodnu priliku da je objavite.

UPOZORENJE PROTIV FORMALNOSTI

Poruka o ovom poglavlju se uglavnom odnosi na post, stvar koja je vrlo mnogo pogrešno shvaćena i izopačena. Generalna sklonost je da se on učini pukim pitanjem forme, spoljašnjim prikazom. Tako je bilo i sa Farisejima iz davnine, protiv čijeg primera nas Bog upozorava. „Kada postite, nemojte biti, kao licemeri, tužnog lica; jer oni izobličuju svoja lica, kako bi ljudima izgledali da poste.“ Mt. vi 16. „A ti, kada postiš, namaži glavu uljem i umij lice: da ne pokazuješ ljudima da postiš, nego svom Ocu, koji je u tajnosti; i Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, javno će te nagraditi.“ U poglavlju pred nama, pronalazimo da je narod najaktivniji u onom što rado naziva svojim „religijskim dužnostima“. Često idu na sastanak, vole da slušaju propovedanje, poste i muče svoje duše, i postupaju, po svakom spoljašnjem izgledu, poput ljudi koji čine pravednost; ali Bog koji gleda na srce i život, zna bolje. On rasuđuje ljude, ne prema njihovom ispovedanju, niti prema njihovoj marljivosti da idu na sastanak, niti prema dužini i učestalosti njihovih molitvi, već „prema njihovim delima“. Oni koji „ispovedaju da poznaju Boga, ali ga u delima poriču“, uračunati su kao najgori grešnici. „Onaj koji kaže da u njemu ostaje, mora i sam hodati, upravo kao što je on hodao.“ 1. Jovanova ii 6. Kako je on hodao? — On je „išao okolo čineći dobro, i ležeći sve koji su bili ugnjetavani od đavola; jer je Bog bio s njim“. Dela x 38. Oni kojima je ovo poglavlje posebno upućeno, čine svoju religiju da se sastoji od posta na određenim danima, i u imanju posebnih perioda „samoodricanja“, tako priznajući da ostatak vremena žive da zadovolje sebe. Što je manje hrišćanske vitalnosti u narodu, to će pažljiviji biti u svetkovanu postavljenih formi, i posebnih religijskih dana. Međutim to neće zadovoljiti Gospoda. Pročitajte sam početak ovog proročanstva. Isa. i 11-15.

ŠTA JE POST

Sam čin posta je sam po sebi vrlo jednostavna stvar. On se sastoji u potpunom suzdržavanju od hrane. Njegov cilj je da naglasi onom koji posti, činjenicu da ne živi samo na hlebu, već i od svake reči koja proističe iz Božjih usta, i da je samo Bog taj koji ga podržava i održava u životu. To je da ga podseti da ništa što ima ne pripada njemu, već da, pošto dolazi od „Boga i Oca svih“, ono što mu dolazi pripada njegovom bratu čoveku kao i njemu, i da je to dato u njegovu ruku samo da ga koristi kao Gospodnji staratelj. Prema tome post u kojem Bog uživa, je onaj gde je hleb podeljen gladnima, a siromašni su primljeni unutra i zbrinuti.

ŠTA PRAVI POST OSTVARUJE ZA ČOVEKA

Dok je nemoguće za čoveka da posti sve vreme, i Gospod ne bi dopustio da se to radi, zato što „nam obilato daje sve stvari da uživamo“, i govori nam da jedemo ono što je

dobro, napravivši našu hranu jednim od glavnih sredstava otkrivanja sebe i svog Jevanđelje nama, efekti našeg posta treba da budu neprestani, a ne da prestanu sa danom. Jer da neko muči svoju dušu na dan, ne sviđa se Gospodu; zaista, činjenje ispaštanja nije ono što Gospod ikada zahteva. Međutim kao prihvatljivi post Gospodu je onaj koji doseže izvan dana uzdržavanja od hrane, i utiče na ceo život. Da se učini post, ili bilo koji drugi religijski čin, predmetom svađe i rasprave, je najneprijatnije za Gospoda. Umesto da se raspravljaju oko formi, pravi Božji narod će otkrivati Božju pravednost u svojim životima. Svađa i debata još nikada nisu obratili nijednu dušu; to je učinjeno samo Hristovim životom; a pošto je on na nebesima, skriven od pogleda smrtnika, mora biti pokazan u smrtnom telu. Dakle prihvatljivi post za Gospoda je onaj koji određuje okove zlobe, i pušta na slobodu one koji su ugnjetavani od đavola. To naravno znači, pre svega da su nečiji sopstveni okovi određeni, i on poznaje slobodu kojom Hrist čini čoveka slobodnim. Prema tome, post je u svrhu dovođenja pojedinca u bliži odnos sa Hristom, i da mu se da bolje razumevanje o njegovom životu; a to znanje i druugarstvo treba da budu trajni. Njihovi plodovi treba da budu vidljivi u svim danima koji prate poseban period posta. Ljudi treba da znaju da je post održan, ne nekom formalnom najavom toga, već preko rezultata toga. Post koji onog koji posti i dalje ostavlja u jarmu ropstva, nije imao svrhu. U samom vremenu posta, čovek ne treba da bude tužnog lica, kao da je podložen torturi, jer pomazanje glave uljem označava čašu koja se preliva Gospodnjom dobrotom. Pogledajte Ps. xxiii 5. Kao što telo može osetiti napade gladi, osoba treba da se raduje u tome što je sudeonik u Hristovim patnjama, zato što razume održavajuću Gospodnju silu. Ona vidi da koliko god da su veliki život i sila koji su nam dati u vidljivim Božjim darovima, postoji beskrajnost onog što je sadržano u onom što naša čula mogu ceniti. Ovo znanje, koje je naglašeno postom, čini dan posta danom uživanja.

IZBAVLJENJE OD SILE TAME

Predivna obećanja su data onima koji drže ovaj prihvatljivi post, koristeći svoje znanje o slobodi koju Bog daje, da spasu druge od zamke đavola. Oni će hodati u svetlu Gospodnjeg lica ceo dan, i u njegovoj pravednosti će biti uzvišeni. Uporedite Isa. lviii 8 sa Ps. lxxxix 15, 16. Oni će biti u takvom potpunom skladu sa Gospodom, da će im čak i tama biti svetlo. Uporedite stihove 8, 10, i Ps. cxxxix 12. Kakva čudesna privilegija! Duša će biti potpuno izbavljena od sile tame, i preneti u kraljevstvo Sina Božje ljubavi. Pogledajte Kol. i 12, 13.

ZDRAVLJE ZA PRAVOG VERNIKA

„I zdravlje tvoje ubrzo će isključiti.“ Pobožnost ima obećanje života koji je sada, kao i onog koji će doći. Kako svako ko veruje u Bibliju može, čitati ovakve odlomke kao ovaj, a i dalje misliti da je nužno sudbina Božjeg naroda da pati od bolesti? Ništa ne može biti jasnije od toga da Gospod obećava zdravlje svima onima

koji mu služe inteligentno i u istini. Izl. xxiii 25. To nije proizvoljna stvar, već rezultat određenog uzroka. Zapazite da ovdje postoji bliska povezanost između zdravlja i hrane. Pravilo među ljudima je da razmotre samo svoj apetit, i da jedu šta god im se sviđa. Većina ljudi jede zbog samog uživanja u jedenju, a ne kako bi mogli imati najsavršeniji život; i tako oni pobeđuju sebe; jer iako imaju trenutno uživanje dok delikatni zalogaji idu dole niz njihova grla, patnja koju trpe kao posledicu zanemarivanja zakona života je skoro neprestana; dok oni koji imaju život samo da njime proslave Boga, ne samo da dobijaju zadovoljstvo u činu jedenja, već su i neprestano ispunjeni radošću života večnog Boga.

DAVAOCI ŽIVOTA

HRIST je rekao da ko god poveruje u njega, da će iz njega poteći reke žive vode. Život koji vernici primaju od Gospoda, teče u mlazu blagoslova drugima. Povremeni post nas podseća da živimo samo Božjom silom, i da kada jedemo to treba biti samo zbog svrhe primanja tog života u njegovoj punini i čistoti. Takođe nas to podseća da je Bog taj koji snabdeva hranom, i da on može održavati živim upravo jednako dobro kada zemlja ne donosi ništa kao i kada obilno rađa. „Gospod će te voditi neprestano, i zadovoljiće tvoju dušu u suši“, ili, kao što jedan prevod kaže, „u vremenima gladi“. Onaj koji je podelio svoju poslednju koricu sa gladnim, a i dalje je otkrio da šaka obroka nije izneverila, neće se plašiti kada glad dođe nad celom zemljom, jer on zna u koga se uzda. Njegove kosti će biti jednako debele u vremenima oskudice kao i u vremenima obilja, jer Bog koji pretvara kremenu stenu u reke vode, može mu dati obilje pića iz samog pustinjačkog peska. Znanje o svemu ovom je naznačeno u pravom postu, što znači deljenje hleba onima u potrebi; a takvo znanje — znanje da je u kontaktu sa velikim Stvoriteljem — ne može da ne učini čoveka radosnim. Umesto da je gladan, on sam će biti poput zalivenog vrta, i poput izvora vode, čije vode nikada ne presahnu. To jest, iako ja siromašan, uvek će biti u stanju da podeli nešto onima koji su u potrebi, zato što ima neiscrpno skladište Boga univerzuma da iz njega crpi. „Kao siromašni, a ipak čineći mnoge bogatim; kao da nemamo ništa, a ipak posedujemo sve stvari.“ 2. Kor. vi 10.

OBAVIJENI BOŽJOM PRAVEDNOŠĆU

„TVOJA pravednost će ići pred tobom.“ Ovo pokazuje da pravednost neće biti od nas samih, već od Gospoda. Pravednost koja proizlazi iz samog čoveka, ide s njim, ali ovdje imamo sliku čoveka okruženog Gospodnjim životom. Njegova pravednost, Božja pravednost koja je preko vere Isusa Hrista, ide pred njim, a Gospodnja slava je njegova zaštita od pozadi. Okružen je bedomom pravednosti, i njegovom slavom, kroz koji tama i greh ne mogu probiti.

DRŽANJE ŠABATA

POSLEDNJA poruka Jevanđelja je da se bojimo Boga, damo mu slavu i obožavamo ga kao

Stvoritelja nebesa, i zemlje, i mora, i izvora voda. Otk. xiv 6, 7. Dati Bogu slavu, je držati njegove zapovesti. Uporedite Prop. xii 13, 14, i Mt. v 16. Tako ovdje u davanju slave Bogu kao Stvoritelju nebesa i zemlje i mora, imamo nepogrešivo upućivanje na Šabat, koji je spomen tog dela. Izl. xx 8-11. Poslednja objava Jevanđelja čini Gospodnji Šabat vrlo istaknutim, zato što Gospodnji Šabat znači savršen počinak i pouzdanje u Gospoda, a to mora biti stanje onih koji su spremni za njegov dolazak. Držanje Šabata iz četvrte zapovesti, ne znači spasenje delima, već spasenje počivanjem u Gospodu. To nije tužna stvar, već uživanje. Onaj koji smatra Šabat teretom nikada ga nije držao, i ne zna šta je on, jer on je uživanje. On je svet od Gospoda, i poštovan. Prema tome neka svi paze kako ga preziru.

BOŽJI SVETI DAN

NE treba ovdje biti pogrešnog razumevanja što se tiče toga na koji dan se misli. Gospod kaže, „Moj sveti dan“. Prema tome postoji određeni dan koji on prisvaja kao svoj sopstveni iznad svih drugih dana. Koji je to dan? „Sedmi dan je Šabat Gospoda tvog Boga.“ To jest, sedmi dan sedmice, dan koji je uobičajeno poznat kao Subota, i koji prati šesti dan, Petak, koji muhamedanci smatraju molitvenim danom, i koji je praćen prvim danom sedmice, poznatim kao Nedelja, za koji je Papstvo uspelo da ga podmetne mnogim hrišćanima umesto Gospodnjeg dana. Isus je proglasio sebe da je Gospodar Šabatnog dana, govoreći o danu za koji su Jevreji tvrdili da ga drže, i za koji su ga lažno optužili da ga krši. Tako da je Gospodnji dan sedmi dan sedmice, dan koji su u Hristovo vreme, a upravo i sada, Jevreji spoljno držali, ali bez znanja o njegovoj duhovnosti. Svi koji poštuju Gospoda moraju takođe poštovati njegov dan, za koji on kaže da je poštovan.

UŽIVANJE KOJE DRŽANJE ŠABATA DAJE

MEĐUTIM kao i sa postom, rezultati Šabata se ne završavaju jednim danom sedmice koji je izdvojen kao znak počivanja u Gospodu. Svetkovanje sedmog dana, na koji je Bog počinio od svakog svog dela, znači neprestani počinak u njemu. Nije samo na taj dan da ne trebamo da činimo svoje sopstveno zadovoljstvo, niti da govorimo isprazne reči, već svaki dan. Ni u kakvo vreme nemamo bilo kakvo pravo da pronalazimo svoje sopstveno sebično zadovoljstvo, i da govorimo ispraznost. Treba da budemo toliko prisni sa Gospodom, i tako blisko prilagođeni njegovom životu, da se naša religija neće sastojati od svetkovanja određenih formi i obreda u određenim vremenima, već od neprestanog pobožnog života. Pravo držanje Šabata znači pobožnost cele sedmice. Da ograničimo zabranu od traženja našeg sopstvenog zadovoljstva i činjenja naših sopstvenih načina i govorenja ispraznih reči na dan Šabata, je da promašimo značenje celog ovog poglavlja, koje uči neprestano a ne povremenu službu. „Tada ćeš uživati u Gospodu.“ Blagoslov počinka, koji Šabat donosi, protezaće se kroz sedmicu, i duša će uživati u ugodnosti toga. Pravi svetkovatelj

◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER